

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 874/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Nikolas Taxi ДОО за услугу и трговину Нови Сад, чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат у ..., против туженог ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ АДО Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаних у пресуди Привредног апелационог суда Пж 2360/23 од 22.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаних у ставу II и III изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 2360/23 од 22.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаних у ставу II и III изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 2360/23 од 22.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду II 2055/21 од 06.02.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу плати на име главног дуга износ од 4.180,47 динара, са законском затезном каматом почев од 06.07.2021. године до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.359,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2360/23 од 22.05.2024. године, у ставу I изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу за тужбени захтев, у ставу II изреке пресуде преиначена је првостепена пресуда у делу става I изреке, у ком је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 115.359,00 динара на име трошкова поступка тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 3.461,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у ставу III одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажних решења о трошковима поступка садржаних у ставу II и III изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 2360/23 од 22.05.2024. године, тужилац је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета главног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија тужиоца је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије. Решење о трошковима поступка не спада у решења из члана 420. ЗПП. Стога изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић